

Glavni poudarki raziskave o vzgojno-izobraževalnem procesu v predšolski vzgoji in njegovih učinkih v času epidemije bolezni covid-19

[Raziskava o VIZ-procesu v predšolski vzgoji in njegovih učinkih v času epidemije bolezni covid-19](#) je pokazala, da so se vrtci čutili zapostavljene, pozabljene, kot da niso del VIZ-sistema. Pogrešali so podporo vodilnih in odgovornih institucij ter dvosmerno komunikacijo in vključevanje strokovnjakov predšolske vzgoje v sprejemanje odločitev.

Tako VD kot tudi SD so v večini primerov izražali, da je bilo poimenovanje »nujno varstvo« v času epidemije neustrezno, zaskrbljeni pa smo lahko zaradi opažene izrazite prevlade medicinsko-higienske paradigme nad vzgojno-izobraževalno. V tem kontekstu smo ugotovili, da se je na račun upoštevanja higienskih priporočil močno povečal obseg dela zlasti VD in administrativnemu kadru, SD pa je upoštevanje higienskih priporočil zmanjševalo čas za neposredno delo z otroki. Prav tako se je zaradi organizacije dela, ki je zahtevala delo v t. i. mehurčkih, zmanjšala sočasna prisotnost SD v oddelku, kar je nedvomno vplivalo na kakovost dela v oddelkih. V zvezi s poimenovanjem in rabo »nujno varstvo« smo ugotovili tudi, da vrtci niso zagotavljali le varstva, temveč celosten VIZ-proces.

SD so kot pozitivno izpostavili delo v t. i. mehurčkih, ampak v smislu dela v manjših skupinah otrok, v katerih lahko v večji meri uresničujejo individualizacijo, se v večji meri prilagajajo potrebam, interesom otrok. Niso pa mehurčki razumljeni kot pozitiven ukrep v kontekstu socialnega razvoja otrok.

Zaprtje vrtcev ni imelo bistvenega finančnega vpliva na delovanje vrtcev; finančne posledice so prinesli zelo veliki stroški za razkužila, čistila, zaščitno opremo, kritje bolniških odsotnosti.

Dejavnosti profesionalnega razvoja so se premaknile na splet, večja je bila tudi dostopnost strokovnih izobraževanj, vrtci so imeli manj izdatkov za kritje potnih stroškov.

Čas epidemije je po mnenju staršev na otroke vplival v smeri zmanjšane upoštevanja pravil, kar so poleg zmanjšane vztrajnosti, težav pri koncentraciji, manjši samostojnosti pri oblačenju, težav pri reševanju konfliktov, razumevanju navodil in fini motoriki ugotovili tudi SD.

Kot zelo pomembne in potrebne so se izkazale kompetence za rabo IKT. SD sicer poročajo, da so v času epidemije na tem področju dvignili lastne kompetence, kljub vsemu pa potreba po dodatnem usposabljanju ostaja, prav tako potreba po boljši opremljenosti vrtcev z IKT.

Skoraj vsi vrtci so v času zaprtja vrtcev vsaj enkrat še dodatno stopili v stik z družinami, je pa poizvedbo glede potreb družin v epidemiji opravil le majhen delež vrtcev.

Nenazadnje ugotavljamo, da je podpora ranljivim skupinam izrazito podhranjeno področje že v času nespremenjenih razmer, v času epidemije pa se je to le še poglobilo.

V okviru raziskave smo oblikovali tudi [Priporočila za ukrepe in sistemske rešitve na področju predšolske vzgoje po izkušnji z epidemijo bolezni covid-19](#). Dokument je lahko v pomoč vodilnim institucijam v državi pri oblikovanju ukrepov v primeru vnovičnega izobraževanja na daljavo, vodstvenim in strokovnim delavcem pa dobra usmeritev k ohranjanju podpirajoče vzgoje in izobraževanja tudi v izrednih razmerah.